

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02751/23-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný úřad správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 10. srpna 2023 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., jejichž předmětem byla nabídka specifického druhu zboží pro školy či firmy s odkazem na [redacted] a [redacted], minimálně v postavení subjektu, v jehož prospěch byla obchodní sdělení zasílána, a to:

- dne 11. října 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 2. listopadu 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení „[redacted]“
- dne 9. listopadu 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 14. listopadu 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 16. listopadu 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 17. ledna 2023 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted]

[REDACTED]

příčemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali obviněné [REDACTED] souhlas se zasíláním obchodních sdělení, a uživatel e-mailové adresy [REDACTED] obdržel obchodní sdělení již po dřívějším odmítnutí zasílání obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení, a to 2. listopadu 2022 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] s předmětem obchodního sdělení [REDACTED] [REDACTED] které neobsahovalo platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně odeslat žádost o ukončení takové komunikace, resp. odkaz pro odhlášení nebyl pro daného adresáta účinný,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost zaslat obchodní sdělení s platnou adresou, na kterou by mohli adresáti přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřejí, aby jim byly obchodní sdělení odesílatelem nadále zasílány,

- III. za což se jí v souladu s § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 25.000 Kč
(slovy dvacetpěttisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné [REDACTED], konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-03930/22-20 z 1. června 2023 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) v rámci kontroly provedené u obviněné [REDACTED]

Námítky proti protokolu o kontrole nebyly kontrolovanou osobou podány.

Obsahem předmětných obchodních sdělení byly nabídky specifického druhu zboží pro školy či firmy, jako např. nejlevnější školní lavice a židle, školní magnetické či keramické tabule, stojanové vitríny se stříškou, gelové polštáře s bambusovým uhlím, dětské ručníky, nástěnné kapsáře, nebo dětské dřevěné židle, aj. spolu s odkazem na webové stránky [REDAKCE] a [REDAKCE], blíže specifikované ve výroku I. tohoto příkazu.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikované ve výroku I. tohoto příkazu, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídku nábytku a vybavení pro školy a firmy a rovněž vybízely k návštěvě internetových stránek [REDAKCE] a [REDAKCE], určených k přímé podpoře nabízených služeb.

Současně je nepochybné, že obviněná [REDAKCE] tato sdělení šířila opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena v případě stěžovatele s elektronickou adresou [REDAKCE], kdy obchodní sdělení na tuto e-mailovou adresu bylo obviněnou [REDAKCE] zasláno 2x.

Správní orgán uvádí, že provozovatelem webových stránek [REDAKCE] a [REDAKCE] v jejichž prospěch jsou obchodní sdělení zasílána, je obviněná [REDAKCE].

Z činnosti správního orgánu je nutno uvést, že obviněná [REDAKCE] byla v průběhu let 2019 až 2022 Úřadem již 3x upozorněna na dodržování povinností při šíření obchodních sdělení, a to v rámci tzv. upozorňujících dopisů, kdy byla vyzvána k uvedení zasílání obchodních sdělení do souladu se zákonem č. 480/2004 Sb. (konkrétně se jednalo o čj. UOOU-00174/19 4, čj. UOOU-04974/20-2 a čj. UOOU-02170/21-2). Dále bylo s obviněnou [REDAKCE] vedeno i správní řízení, kdy rozhodnutím pod čj. UOOU-00401/22-12 byla obviněná [REDAKCE] uznána vinnou za porušení ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy zasílání obchodních sdělení bez předchozího souhlasu adresátů a byla jí uložena sankce ve výši 20.000 Kč.

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná [REDAKCE] je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou

poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

V této souvislosti správní orgán uvádí, že za šíření obchodních sdělení je odpovědný jak faktický odesílatel obchodních sdělení, tak ale také subjekt, v jehož prospěch byla obchodní sdělení zasílána, resp. šířena. Veřejnoprávní odpovědnost za přestupek dle § 11 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. je formulována jako objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za následek (šíření nevyžádaných obchodních sdělení), kdy ve vztahu k právnické osobě není třeba zkoumat zavinění vzniklého protiprávního stavu a není možné se této odpovědnosti zprostit prostým přenesením na jinou osobu prostředky soukromého práva. Právě z tohoto důvodu a z důvodu naplnění vůle zákonodárce, tj. chránit soukromí v co nejširší možné míře, je třeba za šířitele obchodních sdělení považovat také ty osoby, které k faktickému odeslání udělily pokyn, příkaz, uzavřely smlouvu či jiným způsobem faktické odeslání obchodních sdělení iniciovaly. Proto je třeba, aby si šířitelé obchodních sdělení, ať už jde o zadavatele (objednatele) či faktické rozesílatele, vždy dostatečně prověřili, zda adresáti obchodních sdělení udělili souhlas pro taková zasílání, resp. v obecnosti, zda rozesílka probíhá zákonným způsobem. v jejichž prospěch byla obchodní sdělení odesílána se tak nezbavují

své odpovědnosti, naopak tyto musí být i přesto schopny doložit souhlasy adresátů obchodních sdělení, nebo musí být schopny zajistit tyto souhlasy prostřednictvím [REDACTED] která obchodní sdělení odeslala. K tomu kontrolující odkazuje na rozhodnutí Městského soudu v Praze, pod čj. č. j. 14 A 242/2018–29.

S ohledem na objektivní odpovědnost je tak podstatné, že obchodní sdělení byla šířena ve prospěch obviněné [REDACTED], která je za danou rozesílku na základě této odpovědnosti odpovědná, a na tuto odpovědnost nemá vliv skutečnost, že v rámci kontrolního řízení nebylo jednoznačně prokázáno, kdo je faktickým odesílatelem předmětných obchodních sdělení, jelikož z celého kontextu kontroly a vyjádření obviněné [REDACTED] je patrné propojení obviněné [REDACTED], [REDACTED] a i podnikatelského subjektu [REDACTED], či případně i samotné fyzické osoby [REDACTED].

Správní orgán uvádí, že v rámci kontrolního řízení byla obviněná [REDACTED] žádána o vyjádření se a doložení zákaznického vztahu mezi adresáty obchodních sdělení a obviněnou [REDACTED], a to například prostřednictvím faktur, objednávek apod., ze kterých bude patrné, že daný adresát (instituce, škola aj.), je zákazníkem obviněné [REDACTED], případně o doložení souhlasů adresátů se zasíláním obchodních sdělení.

Obviněná [REDACTED] k e-mailové adrese [REDACTED] předložila pouze soupis objednávek z roku 2012 – 2018. Konkrétní objednávky však obviněná [REDACTED] nedoložila. Uživatel e-mailové adresy [REDACTED] ve svém vyjádření uvedl, že pracoviště katedra [REDACTED], která užívá výše uvedenou e-mailovou adresu, na kterou bylo obchodní sdělení zasláno, s obviněnou [REDACTED] nikdy neobchodovala a ani tuto e-mailovou adresu nikdy v žádných registracích do obchodů ani objednávkách neuvádí. Tato e-mailová adresa je využívána výlučně jako kontaktní adresa pracoviště uvedená na webových stránkách.

S ohledem na skutečnost, že obviněná [REDACTED] nedoložila konkrétní objednávky, neprokázala tak skutečnost, že by daný adresát, tedy [REDACTED] byl jejím zákazníkem. Navíc je třeba uvést, že v soupisu uvedené objednávky v letech 2012 – 2015 nemohly být učiněny obviněnou [REDACTED], neboť ta byla založena až v roce 2017. Obviněná [REDACTED] nedoložila ani případné udělení souhlasu se zasíláním obchodních sdělení na výše uvedenou e-mailovou adresu.

K dalším e-mailovým adresám, na která byla obchodní sdělení zaslána, tedy [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] obviněná [REDACTED] též nedoložila konkrétní objednávky. Doložila pouze čísla objednávek s daty a s podobným zaměřením, ovšem vztahující se k jiným, než výše uvedeným adresátům.

Uživatel e-mailové adresy [REDACTED] ve své stížnosti navíc uvedl, že se pokoušel o odhlášení ze zasílání obchodního sdělení, a to jak prostřednictvím kliknutí na odkaz „Odhlásit z newsletteru“, tak i pomocí e-mailu, a to konkrétně ve dnech [REDACTED] a [REDACTED], nicméně obchodní sdělení byla na předmětnou e-mailovou adresu zasílána i nadále. Samotné doložené odmítání bylo doloženo e-mailovou zprávou ve formě odpovědi (RE:) na obdržené obchodní sdělení [REDACTED] z e-mailové adresy

██████████, ve kterém bylo uvedeno, že si adresát nepřeje dostávat další obchodní sdělení. Taktéž uživatelé e-mailových adres ██████████ a ██████████ ve své stížnosti uvedli, že zasílání obchodního sdělení již dříve odmítli, tuto skutečnost však nedoložili.

Správní orgán dále poukazuje na to, že všichni výše uvedení adresáti obchodních sdělení ve svých stížnostech shodně uváděli, že nejsou zákaznicky obviněné ██████████, ani nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení.

Správní orgán uvádí, že ani u uživatelů e-mailových adres ██████████, ██████████ a ██████████ obviněná ██████████ neprokázala existenci zákaznického vztahu, ani nedoložila případný souhlas se zasíláním obchodních sdělení na tyto elektronické kontakty.

Správní orgán má tak za zcela prokázané, že obviněná ██████████ svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé e-mailových adres ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že každé obchodní sdělení musí obsahovat platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány (viz § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb.).

K tomu správní orgán uvádí, že důležitým znakem uvedeným v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., je především pojem „přímo a účinně“. Ten je nutno vykládat tak, že od okamžiku, kdy je odesílateli obchodních sdělení doručen tento projev vůle adresáta, nesmí již být zasílána žádná další obchodní sdělení.

Předmětné obchodní sdělení uvedené ve výroku II. sice obsahovalo informaci, jak se odhlásit ze zasílání obchodních sdělení, a to formou proklikávacího odkazu s textem: „Odhlásit se z newsletteru“, nicméně odesílající e-mailová adresa či odkaz pro odhlášení nebyl pro daného adresáta účinný, jelikož obchodní sdělení byla tomuto adresátovi zasílána i nadále.

Uživatel s e-mailovou adresou ██████████ ve své stížnosti uvedl, že se pokoušel odhlásit prostřednictvím kliknutí na odkaz, ale tento způsob nebyl účinný, jelikož obchodní sdělení chodila i nadále. Tento uživatel dále doložil, že se pokoušel odhlásit i ve formě odpovědi (RE:) na obdržené obchodní sdělení, ve kterém uvedl, že si nepřeje dostávat další obchodní sdělení, a to již zprávou z 18. března 2021.

Též uživatelé e-mailových adres ██████████ a ██████████ ve svých stížnostech uváděli, že se pokoušeli zasílání obchodních sdělení odmítnout, tuto skutečnost však ve stížnostech, nedoložili.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že se obviněná [redacted] svým jednáním dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť zaslala obchodní sdělení formou elektronické komunikace na e-mailovou adresu [redacted], přičemž odesílající e-mailová adresa či odkaz pro odhlášení nebyl pro daného adresáta účinný, jelikož obchodní sdělení byla tomuto adresátovi zasílána i nadále po tomto odhlášení.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve [redacted] řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou [redacted] je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresáta, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné [redacted]. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [redacted] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.). Správní orgán jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání přihlédl k tomu, že obviněná [redacted] byla v minulosti na problémy se šířením obchodních sdělení již několikrát upozorňována (čj. UOOU-00174/19-4, čj. UOOU-04974/20-2 a čj. UOOU-02170/21-2). Dále správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatele e-mailové adresy [redacted] bylo do jeho soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), neboť obchodní sdělení byla na tuto e-mailovou adresu zasílána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Ve smyslu § 40 zákona č. 250/2016 Sb. přezkoumal správní orgán jednání obviněné [redacted] také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná [redacted] spáchala přestupek opakovaně (§ 40 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), jelikož v obdobné věci (byla uznána vinnou za spáchání totožného přestupku) s ní již bylo vedeno správní řízení (čj. UOOU-00401/22-12) a taktéž spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. K uplatnění polehčujících okolností ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. neshledal správní orgán důvody.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán při výměru sankce nemohl zhodnotit výsledky hospodaření [redacted] z veřejně dostupných zdrojů, neboť obviněná [redacted] neuveřejnila účetní výkazy.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy u zaslaných obchodních sdělení uvést platnou adresu, na niž by adresát mohl odeslat žádost o ukončení takové komunikace, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 10. srpna 2023

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)